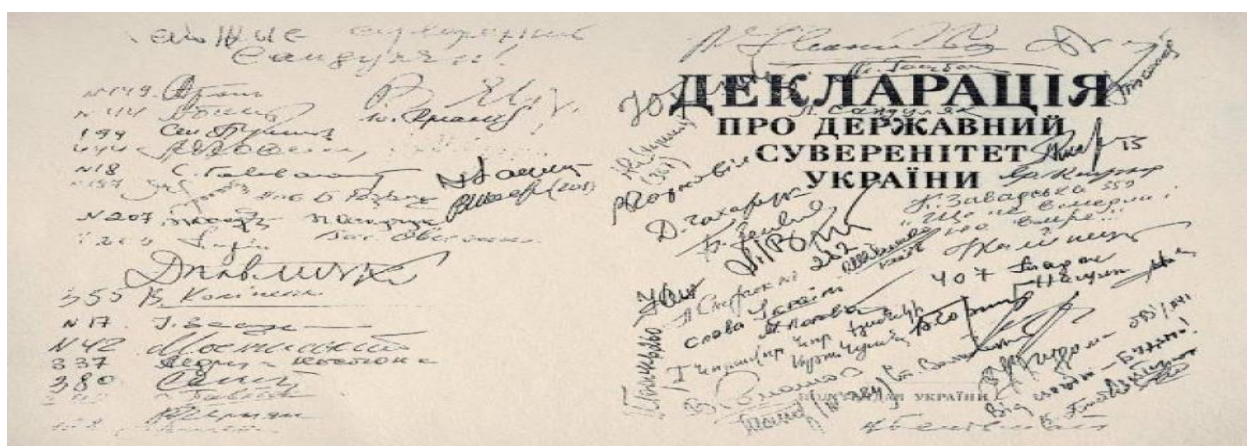

Чекліст до Модуля 1.

Від Декларації про державний суверенітет України до Закону України «Про правонаступництво України».

Крім Конституції України, провідними та первинними джерелами конституційного права нашої держави є Декларація про державний суверенітет України та Акт проголошення незалежності України.

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ

Декларація про державний суверенітет України була прийнята **16 липня 1990 р. Верховною Радою Української РСР**, виходячи з кризової політичної та економічної ситуації у СРСР, що склалась у часи так званої «перебудови».

Із 385 депутатів, присутніх у цей день на засіданні, «за» проголосували 355, «проти» — чотири, не взяли участь у голосуванні — 26. Декларація складалася зі вступу (преамбули) та десяти розділів: самовизначення української нації; народовладдя; державна влада; громадянство Української РСР; територіальне верховенство; економічна самостійність; екологічна безпека; культурний розвиток; зовнішня і внутрішня безпека; міжнародні відносини.

Декларація проголосила державний суверенітет України як «верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх відносинах».

У Декларації визначалося, що Україна як суверенна держава розвиватиметься в існуючих кордонах на основі здійснення українською нацією невід'ємного права на самовизначення. Будь-які насильницькі дії проти національної державності України з боку політичних партій, громадських організацій чи окремих осіб переслідуються законом. Громадяни республіки всіх національностей становлять народ України. Народ України є єдиним джерелом державної влади.

ВАЖЛИВО!

В останньому розділі Декларації підкреслювалося, що Україна є суб'єктом міжнародного права, здійснює безпосередні зносини з іншими державами, укладає з ними договори, обмінюється дипломатичними, консульськими, торговельними представництвами, бере участь у діяльності міжнародних організацій тощо. Вона виступає рівноправним учасником міжнародного спілкування, активно зміцнює загальний мир і міжнародну безпеку, безпосередньо бере участь у загальноєвропейському процесі та європейських структурах.

Отже, Декларація стала правовою основою процесу незалежного державотворення України, усього подальшого законодавства.

АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

24 серпня 1991 р. Верховна Рада прийняла Акт проголошення незалежності України.

На Всеукраїнському референдумі, який відбувся 1 грудня 1991 р., 90,35 % виборців підтвердили Акт проголошення незалежності України.

Цей акт, день прийняття якого був незабаром проголошений національним святом, не був випадковим явищем. Український народ прийняв його, продовжуючи тисячолітню традицію державотворення. Із моменту прийняття Акта проголошення незалежності України на території республіки почали діяти тільки її власні (УРСР) Конституція, закони, інші нормативно-правові документи, тоді ще не пристосовані до потреб та умов власної самостійної державності.

ПРАВОНАСТУПНИЦТВО УКРАЇНИ

Для формування найбільш ефективного переходу від радянської системи до незалежного управління в основних державних сферах **12 вересня 1991 р. Верховною Радою України** був прийнятий Закон «**Про правонаступництво України**».